

TYP.PS.

BELASTINGKAMER.

Nr. 1202/1980.

25 november 1983.

HET GERECHTSHOF TE 's-HERTOGENBOSCH.

UITSpraak.

Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, eerste meervoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van de heer X te Z, tegen de hem door de Inspecteur der directe belastingen te Y opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1977, aanslagnummer 123.45.678. H77;

Gezien de overige stukken, waaronder

- 1) het proces-verbaal van de in dit geding op 16 september 1983 mondeling gedane uitspraak,
- 2) het tijdig ter griffie ontvangen verzoek van de Inspecteur de mondelinge uitspraak bedoeld onder 1 te vervangen door een schriftelijke, en
- 3) het op nagenoemde zitting door de Inspecteur met toestemming van belanghebbende overgelegde overzicht getiteld "Toetsing Jaaroverzicht Ontvangsten volgens X2 methode";

Gehoord ter zitting van 16 september 1983 Mr. A, medewerker van B B.V. te W, als gemachtigde van belanghebbende, en de Inspecteur;

Overwegende, dat de navorderingsaanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van belanghebbende en zijn echtgenote van fl. 42.230,-- respectievelijk fl. 11.879,-- met een verhoging van de aanvankelijk te weinig geheven belasting van per saldo – na kwijtschelding - 50% is fl. 5.046,--;

dat belanghebbende, naar hij ter zitting in afwijking van het beroepschrift uitdrukkelijk heeft verklaard, als grief aanvoert, primair, dat de navorderingsaanslag ten onrechte is opgelegd en, subsidiair, dat ten onrechte een verhoging is toegepast, terwijl de Inspecteur concludeert dat de betwiste navorderingsaanslag behoort te worden gehandhaafd;

Overwegende, dat op grond van de stukken en de gedeeltelijk hiervan afwijkende verklaringen van partijen ter zitting het volgende, als tussen hen onbetwist, vaststaat:

Belanghebbende, geboren in 1938 en gehuwd, exploiteerde gedurende het onderhavige jaar in een van de hierna genoemde drankengroothandelaar gehuurd pand in de vorm van een eenmanszaak een café-discobar en een cafetaria. De van deze eenmanszaak (hierna: de onderneming) gevoerde boekhouding is voor wat betreft het onderhavige jaar en enkele andere jaren in juni 1979 namens de Inspecteur gecontroleerd; deze controle heeft geen aanleiding gegeven de door belanghebbende over het onderhavige jaar aangegeven winst te corrigeren. De primitieve aanslag over het onderhavige jaar, gedagtekend 31 oktober 1979, is naar onderstaande berekening opgelegd:

winst uit de onderneming	fl. 28.143,94	
hiervan aan echtgenote		
toegerekend, 1/5-gedeelte,	<u>fl. 5.628,79</u>	fl. 22.515,15
rente		<u>fl. 1.011, --</u>
		fl. 23.526,15
persoonlijke verplichtingen	fl. 6.127,96	
buitengewone lasten:		
ziektekosten	fl. 3.638,02	
10 ½ % onzuiver inkomen	<u>fl. 2.470,25</u>	
	fl. 1.167,77	
factor 1 ¼	fl. 1.459,71	
zelfstandigenaftrek	<u>fl. 1.600, --</u>	<u>fl. 9.187,67</u>
		fl. 14.338,48
telfout		<u>fl. 100, --</u>
belastbaar inkomen belanghebbende,		
afgerond,		fl. 14.437, --
idem echtgenote		fl. 5.628, --.

Eén van de leveranciers van belanghebbende is de groothandelaar in dranken C B.V. te R. In januari 1978 is door de belastingdienst bij deze groothandelaar een boekenonderzoek ingesteld, waarbij op grond van aldaar aangetroffen copie-facturen en bestelbonboekjes en gelet op een aantal aspecten van de onderlinge samenhang tussen deze bescheiden, de conclusie is getrokken dat afnemers van C B.V. een gedeelte van hun bij deze groothandelaar ingekochte dranken vermoedelijk niet in hun boekhouding hebben verantwoord. De Inspecteur heeft, uitgaande van dit vermoeden, in september 1979 bij belanghebbende wederom een boekenonderzoek

doen instellen, zich nu evenwel beperkende tot het jaar 1976. Uit dit onderzoek heeft de Inspecteur de conclusie getrokken dat belanghebbende in dit jaar circa 30% van zijn bij C B.V. gedane inkopen niet in zijn boekhouding heeft verantwoord. De Inspecteur heeft voorts verondersteld dat belanghebbende eenzelfde percentage van zijn bij C B.V. gedane inkopen niet in zijn boekhouding heeft verantwoord. De Inspecteur heeft voorts verondersteld dat belanghebbende percentage van zijn bij C B.V. gedane inkopen in de jaren 1974, 1975, 1977 en 1978 buiten de boekhouding heeft gelaten. De thans betwiste navorderingsaanslag (waarover de Inspecteur op bladzijde 1 van het vertoogschrift kennelijk per abuis stelt dat het aanslagbiljet is gedagtekend 17 juni 1980) steunt op deze veronderstelling en is volgens onderstaande berekening opgelegd:

winst uit de onderneming:		
volgens de aangifte en		
de primitieve aanslag		fl. 28.143,94
bij: hogere winst, nu circa 30%		
van de bij C B.V, gedane inkopen en		
de daarmee corresponderende omzet		
niet is verantwoord		<u>fl. 31.255, --</u>
		fl. 59.398,94
hiervan aan echtgenote toegerekend, 1/5 gedeelte,		<u>fl. 11.879,79</u>
		fl. 47.519,15
rente		<u>fl. 1.011, --</u>
		fl. 48.530,15
persoonlijke verplichtingen	fl. 6.127,96	
buitengewone lasten (fl. 3.638,02 -/-		
fl. 3.550,--) x 1 ¼	fl. 110,02	
zelfstandigenaftrek	<u>fl. 160, --</u>	<u>fl. 6.397,98</u>
		fl. 42.132,17
telfout		<u>fl. 100, --</u>
belastbaar inkomen belanghebbende		
nader, afgerond,		fl. 42.230, --
idem echtgenote		fl. 11.879, --.

Het geschil is beperkt tot twee vragen, te weten:

1) Heeft belanghebbende in het onderhavige jaar méér bij C B.V. ingekocht dan zijn boekhouding uitwijst?

2) Is de in de betwiste navorderingsaanslag begrepen belasting terecht verhoogd?

Voor het geval vraag 1 bevestigend moet worden beantwoord, is in confesso dat de hierboven genoemde correctie ad fl. 31.255,-- niet te hoog is;

Overwegende, dat de Inspecteur, voor zover thans nog van belang, zakelijk het volgende heeft gesteld: ad omvang inkopen. Voor het geval afnemers dranken kochten die zij buiten hun boekhouding wilden laten, gebruikte C B.V. aparte bestelbonboekjes en verlangde zij contante betaling. C B.V. maakte vanuit deze bestelbonboekjes facturen op terwille van de volledigheid van haar eigen opbrengstverantwoording; het origineel van deze facturen werd niet in alle gevallen uitgereikt. Op de aldus uit de apart bestelbonboekjes opgemaakte facturen is het nummer van de bijbehorende bestelbon vermeld. Bij het boekenonderzoek bij C B.V. zijn de hier bedoelde facturen onderkend aan de hand van de bestelbonnummer-serie. Zo zijn onder de copie-facturen ten name van belanghebbende onder meer de volgende exemplaren aangetroffen:

<u>Factuurdatum</u>	<u>op de factuur vermeld bestelbonnummer</u>
2 januari 1976	42.978
8 " "	43.132
8 " "	95.445
15 " "	43.381
22 " "	43.602
22 " "	95.563
29 " "	43.847
29 " "	95.598
5 februari "	44.059
6 " "	95.537
12 " "	44.326
13 " "	32.520
18 " "	32.523
19 " "	44.325
19 " "	44.621

26	"	"	32.631
11 maart	"	"	32.680.

In september 1979 is bij belanghebbende wederom een boekenonderzoek over 1976 ingesteld; hierbij is gebruik gemaakt van de bij C B.V. aangetroffen copie-facturen. De in bovenstaande, ter illustratie gegeven, opstelling genoemde facturen waarvan het bonnummer begint met een 4 bleken door belanghebbende wèl in zijn boekhouding te zijn verwerkt, maar de andere facturen waren door belanghebbende niet verantwoord. De conclusie van dat boekenonderzoek was dat belanghebbende circa 30% van zijn bij C B.V. gekochte dranken niet had geboekt. Belanghebbende beweerde overigens pertinent dat hij bij C B.V. nimmer contante inkopen had gedaan.

Belanghebbende boekt zijn ontvangsten dagelijks op staten. Zijn boekhouder houdt aan de hand van deze staten en kas- en bankbescheiden een tabellarisch kasbankboek bij. Aan het einde van het jaar wordt het kasgeld geteld en dit saldo wordt door de boekhouder verwerkt. Kascontrole ontbreekt.

Uit het vorenstaande volgt dat belanghebbendes boekhouding terecht alsnog is verworpen en dat de bewijslast dus thans op belanghebbende rust.

Tot de bijlagen van het beroepschrift behoren copieën van door C B.V. opgemaakte lijsten vermeldende de ten name van belanghebbende gestelde facturen over de jaren 1976 en 1977. Uit de lijst over 1977 valt op te maken dat belanghebbende over het onderhavige jaar 35% van de bij C B.V. gedane inkopen niet in zijn boekhouding heeft verantwoord.

Op grond van dit gegeven is inmiddels over het onderhavige jaar een tweede navorderingsaanslag opgelegd.

De thans betwiste (eerste) navorderingsaanslag moet, nu deze nog te laag is, worden gehandhaafd.

ad verhoging. Het is duidelijk dat hier sprake is van een geval van opzet. De verhoging is dus terecht toegepast;

Overwegende, dat belanghebbende, voor zover thans nog van belang en gedeeltelijk in afwijking van het beroepschrift, zakelijk het volgende heeft aangevoerd:

ad omvang inkopen. Belanghebbende betreft al zijn dranken van C B.V. op rekening en hij heeft alle inkopen in zijn boekhouding verantwoord. De door de Inspecteur gestelde "zwarte" inkopen zijn door belanghebbende besteld noch ontvangen.

Uiteraard rust de bewijslast te dezen niet op belanghebbende maar op de Inspecteur. Belanghebbende wijst op de volgende omstandigheden.

a) Het in juni 1979 namens de Inspecteur bij belanghebbende ingestelde boekenonderzoek over (onder andere) het onderhavige jaar gaf geen aanleiding tot het aanbrengen van inkomenscorrecties. De betwiste navorderingsaanslag is uitsluitend gebaseerd op de verkoopadministratie van C B.V..

b) Vanaf februari 1978 is er overeenstemming tussen de inkoopadministratie van belanghebbende en de verkoopadministratie van C B.V.. Het boekenonderzoek door de belastingdienst bij laatstgenoemde vond plaats in januari 1978. De suggestie ligt voor de hand dat van de door C B.V. in de jaren 1974 tot en met 1977 in haar boeken vermelde verkopen aan belanghebbende voor een gedeelte gefingeerd zijn en dat genoemde leverancier het vermelden van fictieve verkopen na het boekenonderzoek niet meer aandurfde.

Ter informatie diene onderstaande, in afgeronde cijfers opgestelde, vergelijking (I = door belanghebbende geboekte inkopen bij C B.V.; V = door C B.V. geboekte verkopen aan belanghebbende).

	<u>I</u>	<u>V</u>
1974	fl. 23.500,--	fl. 28.100,--
1975	fl. 29.000,--	fl. 36.700,--
1976	fl. 31.500,--	fl. 43.700,--
1977	fl. 28.500,--	fl. 43.400,--
1978	fl. 31.500,--	fl. 32.850,--
1979	fl. 31.700,--	onbekend.

Het is zeer opvallend dat, althans volgens de boekhouding van C B.V., belanghebbende na het onderzoek van januari 1978 aanzienlijk minder zou hebben gekocht. De feiten liggen geheel anders. Behalve in het aanloopjaar 1974 is het niveau van de inkopen vrijwel constant geweest; dit stemt overeen met het gegeven dat de door belanghebbende sinds 1975 met zijn café-bedrijfje behaalde omzet tot voor kort steeds maximaal is geweest en dat met dit bedrijfje, gezien de zeer beperkte oppervlakte, eenvoudig geen grotere omzet te realiseren is.

Als belanghebbende tot januari 1978 inkopen niet zou hebben geboekt, zou te verwachten zijn geweest dat de geboekte inkopen nadien eens stijging te zien zouden geven. Niets is echter minder waar: in 1978 en 1979 blijft het oude niveau ongeveer gehandhaafd en in 1980 treedt (overigens mede in verband met een door de Ontvanger gelegd bodembeslag en intrekking van credietfaciliteiten) een daling in.

c) Belanghebbende is blijkens het huurcontract verplicht alle benodigde dranken bij C B.V. te kopen en laatstgenoemde heeft het recht te dezer zake controle in te stellen. Het ligt dus niet voor de hand dat belanghebbende elders dranken heeft ingekocht. Zeker tegen deze achtergrond is het zeer frappant dat blijkens de sub b gegeven cijfers in 1978 ten opzichte van 1977 bij belanghebbende een stijging met fl. 3.000,-- werd verantwoord, terwijl bij C B.V. een daling met fl. 10.550,-- was te signaleren.

Het in het beroepschrift in dit verband gedane aanbod van getuigenbewijs wordt ingetrokken.

d) Bij een bespreking op 11 februari 1980 ten kantore van belanghebbendes accountant D over de jaren 1976 en 1977, bij welke bespreking beide heren D aanwezig waren, is aan de heer E (directeur van C B.V.) gevraagd:

“Zijn de goederen vermeld op de door C B.V. overgelegde leveringsoverzichten ook inderdaad afgeleverd?”

Genoemd directeur antwoordde daarop:

“Met ingang van 1978 zijn alle op facturen vermelde goederen afgeleverd. Wat betreft de jaren 1976 en 1977 is al hetgeen vermeld staat op de door C B.V. verstrekte leveringsoverzichten in overeenstemming met de verkoopadministratie van deze b.v..”

De tweede volzin van dit antwoord houdt een duidelijke ontwijking van de vraag in. Volgens het verzoekschrift heeft de heer E een en ander later ontkend.

Belanghebbendes accountant, de heer D, is evenwel bereid desgewenst onder ede te verklaren dat de heer E in het bewuste gesprek de hierboven geciteerde antwoorden heeft gegeven, dat de heer E in dit gesprek belanghebbende heeft aangeboden de door hem geleden belastingschade te vergoeden en dat de heer E is teruggekrabbeld nadat hij vernomen had om welke bedragen het ging. Voorts wil genoemde accountant bevestigen dat de heer E, zich richtende tot belanghebbende, daarbij heeft opgemerkt:

“Jij bent de enige niet. Er zijn fouten gemaakt, het heeft mij geld gekost en het zal me nog meer geld kosten.” Kennelijk zijn op het kantoor van C B.V. malversaties gepleegd.

e) Belanghebbende was met vakantie in 1976 van 26 juli tot en met 6 augustus en in 1977 van 25 juli tot en met 5 augustus. Het bedrijf was toen gesloten. Op de

leveringsoverzichten van C B.V., van welke een copie tot de bijlagen van het beroepschrift behoort, is evenwel vermeld dat aan belanghebbende is geleverd in 1976 op 30 juli en 5 augustus en in 1977 op 28 juli en 4 augustus.

Er wordt, anders dan de Inspecteur in dit verband in het verzoogschrift opmerkt, tijdens de vakantieperiode geen zomeravondvoetbal gespeeld.

f) Belanghebbende heeft aan C B.V. verzocht de voor ontvangst ondertekende afleveringsbonnen betreffende de thans betwiste inkopen te tonen. Aan dit verzoek is nimmer voldaan.

de Inspecteur schrijft in het verzoogschrift over werkbriefjes van de chauffeurs, maar belanghebbende heeft daar niets mee te maken. De door C B.V. opgemaakte facturen vermelden een nummer van een afleveringsbon. Zolang deze bonnen niet getoond worden, heeft de Inspecteur niets bewezen.

Ook van de contante verkopen kon de factuur slechts opgemaakt worden aan de hand van de afleveringsbonnen, omdat slechts op deze bonnen aantekening wordt gemaakt van de retouremballage. De bewering van de Inspecteur op bladzijde 3 van het verzoogschrift, volgens welke vanuit de bonboekjes facturen worden opgemaakt, is derhalve onjuist.

Overigens moet worden opgemerkt dat de Inspecteur de afleveringsbonnen evenmin aan het Hof heeft overgelegd.

Desnoods had hij de werkbriefjes van de chauffeurs kunnen produceren.

Dat, zoals de Inspecteur in het verzoogschrift stelt, de goederenstroom bij C B.V. geen hiaten vertoonde en dat alle verkopen aldaar via facturen zijn verantwoord, zegt niets omtrent de vraag of bepaalde leveranties fictief op naam zijn gesteld van belanghebbende. Dit is door belanghebbende immers niet te controleren wanneer de betreffende facturen niet aan hem worden uitgereikt. Het belangrijkste zijn evenwel de afleveringsbonnen. De afleveringsbonnen werden en worden door belanghebbende of in een incidenteel geval door zijn echtgenote getekend. Een copie daarvan (eveneens getekend) wordt door de chauffeur meegenomen. De afleveringsbonnen dienen door de leverancier te worden bewaard; niet alleen om controle te kunnen uitoefenen bij reclames van afnemers, doch tevens op grond van wettelijke bepalingen. Het verbaast belanghebbende dan ook dat de Inspecteur, die toegang heeft tot de administratie van C B.V., slechts een aantal copie-facturen, die niets bewijzen, overlegt maar niet overhandigt de copie-afleveringsbonnen, welke onmiddellijk een antwoord zouden kunnen geven inzake het punt dat partijen verdeeld houdt.

g) In het verzoekschrift wordt de suggestie gewekt dat belanghebbende bij een vroegere gelegenheid bijna betrapt is op het verzwijgen van inkopen. Kennelijk doelt de Inspecteur op inkopen, gedaan bij F te P, belanghebbendes leverancier van snacks. F heeft destijds echter toegegeven dat de door de Inspecteur aan belanghebbende tegengeworpen facturen geen betrekking hadden op leveranties aan belanghebbende. Er is dus geen sprake van dat, zoals de Inspecteur stelt, belanghebbende het voordeel van de twijfel heeft gekregen.

ad verhoging. De verhoging is ten onrechte opgelegd;

Overwegende, dat de Inspecteur tegen belanghebbendes hierboven weergegeven argumenten zakelijk het volgende heeft ingebracht:

ad omvang inkopen.

ad a) De boekhouding van C B.V. is volgens deskundigen redelijk betrouwbaar. Bij controle is vastgesteld dat de goederenstroom als totaliteit geen hiaten vertoont. Alle verkopen werden nauwkeurig op facturen gespecificeerd en deze facturen voldeden aan de daaraan gestelde administratieve en wettelijke vereisten.

Aan de hand van deze boekhouding zijn renseignements gemaakt. Bij vele andere afnemers van C B.V. die “zwart” inkochten is niet gebleken dat deze renseignements onjuist zijn.

Belanghebbendes boekhouding is terecht verworpen.

ad b) De door belanghebbende gesignaleerde verschijnselen pleiten eerder voor de stelling dat bij afnemers van C B.V. de tot januari 1978 bestaande praktijken van “zwarte” inkopen gestaakt zijn.

Dat C B.V. gefingeerde verkopen heeft geboekt om belanghebbende fictieve verkopen toe te bedelen, is onmogelijk. Genoemde leverancier had hier overigens geen belang bij. De beweringen van belanghebbende zijn uit de lucht gegrepen. Het ene jaar is beter dan het andere. Dat belanghebbende geboekte inkopen een gelijkmatiger beeld vertonen, wijst erop dat belanghebbende een deel van de inkopen niet heeft geboekt en de gevolgen hiervan zo goed mogelijk heeft versluierd.

ad c) Belanghebbendes beroep op het huurcontract is irrelevant, omdat nooit aan de orde is gesteld dat belanghebbende bij anderen dan C B.V. dranken zou kopen.

ad d) De in het beroepschrift bedoelde woorden van de heer E zijn door belanghebbende verkeerd verstaan. Dit is, zoals in het verzoekschrift wordt uitgewerkt, af te leiden uit een telefoongesprek tussen de controlerende ambtenaren en belanghebbendes accountant.

ad e) Primair blijft de vraag of belanghebbende tijdens zijn vakantie zijn bedrijf heeft

gesloten.

Subsidiair wordt gesteld dat de datum van de factuur niet dezelfde hoeft te zijn als de datum van aflevering; een verschil is niet ongebruikelijk en het kan in de vakantieperiode oplopen tot twee of drie weken.

ad f) Het werken met afgetekende afleveringsbonnen is in sommige branches gebruikelijk als op credit wordt geleverd. C B.V. werkt eveneens met dit systeem; zij reikt bij aflevering de originele bestelbon als afleveringsbon aan de afnemer uit. In casu is echter sprake van contante inkopen; daarvan zijn wel bestelbonnen opgemaakt, maar de bezorgers-chauffeurs krijgen voor deze leveranties slechts werkbriefjes mee. De afleveringsbonnen waar belanghebbende om gevraagd heeft, zijn de wekbriefjes van de chauffeurs. In de praktijk werden deze veelal geparafeerd door de chauffeur, na controle van de leverantie door de afnemer.

ad verhoging. Het is duidelijk dat terecht een verhoging is toegepast;

Overwegende, dat de Inspecteur voor het eerst ter zitting, onder verwijzing naar het tot de stukken behorende overzicht te dier zake, een beroep heeft gedaan op de resultaten waartoe toepassing van de zogenaamde X-kwadraat-methode op de kasadministratie in casu leidt, maar belanghebbende ter zitting uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zich hierdoor overrompeld en in zijn verdediging geschaad acht;

Overwegende omtrent het geschil:

dat vaststaat, althans uit de vaststaande feiten is af te leiden, dat belanghebbende in het onderhavige jaar in de vorm van een eenmanszaak een horeca-onderneming dreef en dat bij een namens de Inspecteur in juni 1979 ingesteld boekenonderzoek geen aanleiding is gevonden de door belanghebbende voor deze onderneming gevoerde boekhouding te verwerpen of op de door belanghebbende aangegeven winst uit deze onderneming een correctie aan te brengen;

dat in geschil is het antwoord op de vraag of belanghebbende in het onderhavige jaar méér dranken heeft ingekocht (en verkocht) dan in zijn boekhouding is verantwoord;

dat de Inspecteur deze vraag bevestigend beantwoordt en zich hiervoor onder meer beroept op ten name van belanghebbende gestelde en van een opvallend bonnummer voorziene copie-facturen, aangetroffen bij belanghebbendes leverancier van dranken C B.V. te R, alsmede op de kwaliteit van de door deze leverancier

bijgehouden boekhouding, terwijl belanghebbende gemotiveerd stelt dat bedoelde vraag ontkennend moet worden beantwoord;

dat een redelijke verdeling van de bewijslast met zich mee brengt dat de Inspecteur aannemelijk maakt dat het gelijk te dezen aan zijn zijde is;

dat het Hof bij de beantwoording van de vraag of de Inspecteur het vereiste bewijs heeft geleverd, acht slaat op al hetgeen omtrent het geschil is komen vast te staan en door partijen is aangevoerd, en met name in aanmerking neemt enerzijds dat de Inspecteur heeft verklaard, welke verklaring het Hof geloofwaardig acht, dat uit onderzoek de conclusie is getrokken dat de boekhouding van C B.V. redelijk betrouwbaar is, en anderzijds

- dat uit de eerste overweging omtrent het geschil het niet – ontzenuwde vermoeden wordt geput dat belanghebbendes boekhouding op zichzelf beoordeeld een redelijk betrouwbare, althans geen onbetrouwbare indruk maakt,

- dat belanghebbende onbetwist heeft gesteld (1) dat er, zo de Inspecteur gelijk zou hebben en dus aangenomen wordt dat belanghebbende “zwart” heeft ingekocht, bij C B.V. bescheiden aangetroffen moeten zijn waaruit blijkt dat de “zwart” gekochte goederen bij belanghebbende zijn afgeleverd en (2) dat belanghebbende, hoewel hij genoemde leverancier daar om heeft gevraagd, niet in de gelegenheid is gesteld deze bescheiden in te zien,

- dat belanghebbende onbetwist heeft gesteld dat het niveau van de door C B.V. verantwoorde verkopen aan belanghebbende na het bij deze leverancier ingestelde boekenonderzoek aanzienlijk is gedaald en dat genoemde B.V. de enige drankenleverancier van belanghebbende is, en

- dat belanghebbende niet, althans onvoldoende betwist heeft gesteld dat de directeur van C B.V. hem aanvankelijk heeft aangeboden de door hem geleden belastingschade te vergoeden;

dat de Inspecteur heeft ongemerkt dat C B.V. er geen belang bij had fictieve verkopen ten name van belanghebbende te boeken, maar het Hof deze opmerking onjuist acht, omdat, naar de Inspecteur ter zitting desgevraagd heeft verklaard, C B.V. zelf twintig café' s en een slijterij exploiteert;

dat de Inspecteur ter zitting nog een beroep heeft gedaan op de conclusie waartoe toepassing van de zogenaamde X-kwadraat-methode op de kasadministratie in casu moet leiden en daartoe ter zitting een overzicht heeft

overgelegd, maar het Hof dit argument van de Inspecteur terzijde laat, omdat belanghebbende ter zitting uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zich te dezen overrompeld voelt en in zijn verdediging geschaad acht – hetgeen het Hof geloofwaardig acht – en het Hof van oordeel is dat de Inspecteur dit argument redelijkerwijze reeds in het verzoekschrift had moeten aanvoeren;

dat het Hof al met al van oordeel is dat de Inspecteur er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat belanghebbende in het onderhavige jaar méér heeft ingekocht dan in zijn boekhouding is verantwoord;

dat uit het voorgaande volgt dat aldus moet worden beslist:

VERNIETIGT de bestreden navorderingsaanslag.

Aldus vastgesteld op 25 november 1983 door de heren mrs. A. Stoop, voorzitter, A.E. de Moor en F.F. Leenaarts, leden, in tegenwoordigheid van de heer mr. D.G. Moll van Charante, waarnemend griffier.

Aangetekend aan partijen verzonden op: 16 jan. 1984